

Straža v viharju

Izhaja vsak četrtek • Posamezna številka stane Din 1.50
Celoletna naročnina Din 35.— • Čekovni račun: „Straža v viharju“, Ljubljana, št. 16.740

Izdaja: Konzorcij „Straže v viharju“ (A. Tepož) • Urejuje: R. Čuješ
Uredništvo in uprava: Ljubljana, Miklošičeva 5 • Tisk Jugoslovanske tiskarne (K. Čeč)

Ljubljana, 2. junija 1938

Leto IV — Številka 30

Ko v drugo zori pšenica . . .

Rudolf Dolinar
+ 8. junija 1937

Pravkar se dopolnjuje leto, odkar je izkrvavel sredi slovenske zemlje na njivi mlade pšenice idealen slovenski fant Rudolf Dolinar. Leto, prepolno usodnih dogodkov, tako, da bi nam ob zavesti teh skoraj obledel spomin na to veliko žrtev, ki jo je za ves slovenski narod, pa tudi za vso katoliško skupnost daroval ta mladi fant ter z njim predvsem njegova družina, pa tudi ves mladi katoliški rod, kateremu so večni ideali višji kot časne vrednote. Prišli smo do one razdalje, ko nam okolica nesrečnega kraja ne moti več pogleda, ko nam iskanje krivcev, vidnih in nevidnih povzročiteljev smrti, ne zavaja več misli k pritlikavim lutkam, ki odločajo o zemeljski usodi, ko moremo gledati strahoto te smrti v vsej njeni veličini.

Kdo je izbral žrtev onega usodnega dne pri Konjicah? Ali je morda padel Dolinar v spopadu, v borbi, v dvoboju? Vsi, ki poznamo razmere, vemo, da on ne bi padel, če bi zločinca zavestno izbiral žrtev. Dolinar je padel kot nedolžna žrtev.

Bog je zahteval od nas to žrtev. To je spoznanje, do katerega mora priti vsak, kdor vidi v vsem našem življenju vedno uveljavljajočo se moč najvišje sile.

Toda božja dela niso nekaj nesmotrenega, nekaj slučajnega. Zlasti v tem primeru gotovo ne more biti govora o tem, da bi bil pomen tega posega zgolj osebne narave, torej stvar,

ki bi bila izčrpana v odnosih Dolinarjeve duše do Boga. Njega je sicer njegova smrt neskončno dvignila, mlad je prerastel nas vse. Toda dejstvo, da ga je Bog iztrgal njegovi družini v trenutku, ko tega ni niti najmanj pričakovala niti ni mogel biti nihče njegovih navzoč ob njegovi smrti, pač pa iz sredine njegovih sovratnikov, ki bi mogli postati deležni njegove usode, sredi slovenske zemlje v trenutku, ko so bile v ta del uperjene oči vsega slovenskega naroda, ki so verno spremljale borbo njegovega mladega rodu, to dejstvo je in mora biti simboličnega pomena.

Naj si razlagamo dogodek kakor hočemo, eno je gotovo, da mora imeti Bog z našim narodom, z njegovo mladino posebne namene, da ji je določil posebno nalogo. Če je hotel od nas imeti žrtev, je to morda znak, da je naša volja bila premalo uklonjena njegovi, da še nismo bili dovolj pripravljeni, da sprejmemo nam namenjeno poslanstvo.

Ali naj pri tem kalimo veličastno predstavo, ki jo imamo o našem velikem mučeniku, z naštevanjem tega, kar v nas ni primerno za sprejem tega poslanstva? Ali naj tu spominjamo neurejenosti, malenkostne interese posameznih delcev, pomanjkanje duha skupnosti v našem katoliškem narodu ali celo premajhno pripravljenost na žrtve za naše velike ideale? Kaj, če je bilo prav to vzrok, da je Bog hotel sprejeti od nas vprav krvavo žrtev.

Premnogokrat se v našem vsakdanjem življenju izgubimo od ravne poti k našemu velikemu cilju. Malenkosti dneva se nam zde važnejše kot resno delo in boj za ustvarjanje neizkvarjene podobe krščanskega sveta. In zato se ne moremo čuditi, če so potrebni dogodki kot je bil oni pri Prihovi, da nas pretresejo v dno duše in da se zopet zavemo svoje največje dolžnosti.

Ob nenadnem napadu je zagrešil Dolinar le eno neprevidnost. V usodnem trenutku se za kratek hip ni mogel orientirati na terenu — zapustil je pravo smer ter tako odtrgan od ostalih tovarišev postal žrtev skrivnostne sovražne roke. Naj nam bo tudi to simbol; naučimo se iz tega vendar že enkrat vsi, da se nikdar in za nobeno ceno ne oddaljimo od naše skupne poti.

Le tako nam bo namreč mogoče ubraniti se, ne, tudi premagati sovražnika, ki se pojavlja pri vsakem našem delu, pri vsakem poskusu obnove naše družbe v smislu krščanskih načel. Naj torej velja za bodočnost: *N i k d a r* od prave smeri! Naj nam bo še tako težko, naj bo treba tudi žrtvovati naše osebne koristi, vendar naj vedno ostane neokrnjeno gornje načelo. Če so bila v velikih bojih v zgodovini različna gesla, ki so navduševala bojevnike posameznih taborov, izbrana po tedanjih prilikah, tedaj je danes gornje geslo brez dvoma za nas najprimernejše zato, ker je najmujeje. Naj torej res velja za vse, za

poedince, za družine, za naše organizacije, za ves naš narod. Ne izgubimo izpred oči, ne dajmo si iztrgati izpred oči onih vrednot, zaradi katerih je edino vredno, da smo, pa če bi bil varljiv videz v nasprotni smeri še vabljivejši!

In končno, sama osebnost pokojnega Rudolfa Dolinarja! Iz Lučin je prišel v mestne šole. Kdor pozna Lučine, vé, da je to kraj, kjer je svetloba doma. Kakor da bi bile prav nalašč dvignjene v breg, na višine nad tremi dolinami. Zato, da bi bleščale v soncu, da bi dajale ljudem, ki se trudijo spodaj v temnih dolinah, poguma, kadar se oznojeni sredi težkega dela za hip ozrejo proti nebu. S te prijazne višine je gledal ta mladi fant v slovenski svet, odtod je iskal poti v svoje življenje. Vesel je bil, da je mogel po treh poteh v Ljubljano: skozi Poljansko dolino, skozi Cankarjev Vrzdeneč, ter še po Vrhniški strani — kdo bi se vedno dolgočasil po isti poti. Ko je prišel v mesto, je prinesel s seboj obraz, ki je svetil kot luč, obraz, ki je sijal kot njegove od zlatega sonca ožarjene Lučine. Bil je prav toliko reven, da ni imel popolnoma nič izgubiti. Zato je mogel biti vesel, skoraj bi rekel tudi od žalosti. Prav zaradi tega mu vse življenje v mestu, kjer je moral večkrat ostati tudi o počitnicah, — kaj naj bi doma jedel, ko je drugih dovolj! — ni moglo spremeniti niti ene poteze njegovega izredno toplega in odkritega značaja. Kajti dobro je znal ločiti, kaj naj sprejema od šole ter moderne meščanske kulture in kaj naj obdrži domačega. Zato je bil v naši družbi vedno nedolžno zaupen, pa obenem v načelnih stvareh izredno jasen in odločen. Fant, kot si jih moremo samo želeli. Pri tem je katoliška načela tako lahko in pravilno razumel, kakor jih mnogi izmed nas težko in nerodno. Bila je pač v njem posebna luč, luč, ki jo je prinesel s seboj od doma, iz Lučin, iz mesta na gori.

To je bil pokojni Rudolf Dolinar.

Ko v teh dneh zopet zori mlada pšenica, naj se naše veselje ob misli in pogledu nanjo ne omeji samo na ono veselje, s katerim gledamo zoreti plod, ki je naš vsakdanji kruh, temveč naj nas vodi naša misel malo dalje. To leto je namreč vzknila pšenica na naši zemlji tudi iz krvi našega katoliškega in slovenskega fanta Rudolfa Dolinarja. Naj nam ta zavest poduhovi vse naše misli tudi tedaj, ko gre za naše materialne prilike; Dolinar nam je dal vzgled, da tudi tu ne smemo imeti samo sebe pred očmi, temveč nas vse, ves narod in vso našo zemljo, kakor je on v svojem smrtnem boju dal tej zemlji vse, kar je imel; svojo ljubezen, s katero je stiskal v rokah mlad pšenični klas in svojo kri, s katero je pojil to zemljo, da bi rodila novo življenje.

Dedek, povej!

*Pravljicam lažnjivim nič več ne verujem.
Kralj Matjaž, kar spi — jaz te ne pričakujem!*

*Nekdaj v zmago tvoje vojske sem verjela.
Ne več tebi — zdaj verujem v zmago dela!*

*Nikar več ne draži me s kralji Matjaži,
ki ni jih bilo in ne bo jih.
Junak je pravljicen
pust, če ni resničen —
ded, sita povesti sem tvojih!*

*Povedal bi rajši,
kar tvoji najmlajši
mi vnuki, poslušamo radi:
kako je tlačanal
naš narod — se branil
pred turškimi vpadi.*

*Povedal nam nisi,
da hodil se ti si
v graščinske gozdove na tlako.
Glej, mi smo nevedni,
zato radovedni
povest bi poslušali vsako.*

*Resnične povesti,
ko v težki boilesti
je umirala nam domovina.
O kmečkih uporih,
o grajskih zaporih,
o mučenjih kmeta trpina.*

*O zlatu in svili
ki vanjo zavili
so svoja telesa graščaki;
o valptih, bircih,
o palicah, bičih,
ki kmeta so silili k tlaki.*

*Povej, mar tlačan je,
mar Gubec zaman je
umiral za pravdo Slovencev?
Zaman je umiral,
zaman se upiral
naš rod je, rod kmetov mučencev?*

*Ni slavnih junakov,
ponosnih vojščakov —
ta kmet je in oni je dninar.
Trpini veliki
so in mučeniki —
najmlajši je Rudolf Dolinar!*

*Vzdrhtela je trata,
sklonila se zlata
pšenica ob smrti njegovi.
A mi — mi živimo —
bodočnost gradimo
si lepšo — slovenski sinovi.*

Marija Brenčič.

Abiturientom na pot

Beseda prihajajočim

Napravili ste maturo in dosegli svoj cilj, na katerega ste mislili dolgih osem let. Iz vsega srca vam k uspehu čestitam! Srednja šola s svojim disciplinskim redom in še drugimi obveznostmi in omejitvami svobode je za vami in večina izmed vas bo ubrala pot k svobodnemu akademskemu študiju. Zato vas kot svoje tovariše pri študiju in pri našem skupnem delu še prav posebej pozdravljamo.

Toda svobodo, ki jo akademsko življenje nudi, je treba pametno, trezno in dobro izrabiti. Vedeti morate, da je treba delati izpite, da je treba sistematično študirati, če želite doseči uspehe. Ker pa ste sinovi malega slovenskega naroda, je vaša neizbežna dolžnost, da pomagata s svojimi močmi k njegovemu napredku, uspehu in uveljavljanju med narodi sveta.

Ker posameznik vse te naloge osamljen težje izvršuje kakor organizacija, ali pa jih izpolnjevati sploh ne more, zato Vas vabimo, da se včlanite v katoliška akademska društva. Še prav posebno vabi vse idealne in dela voljne akademike »Akademski klub Straža«, ki je doslej tudi v teh razburkanih dneh ohranil jasno smer. Naš klub hoče zbrati mlado katoliško slovensko inteligenco, jo formirati v vrsto, ki bo jasna v pojmih, načelna in dosledna v katolicizmu, odločno in vedno zvesto slovenska, iskrena v svojem odnosu do države, neizprosnostna do komunizma, nosilka naravnih krščanskih družbenih nazorov, v vsem svojem oblikovanju in snovanju pa absolutno disciplinirana in v trdni organski zvezi s Cerkvijo.

Abiturientke pa vabita društvo akademičark »Savica« in KA za akademičarke.

V jeseni na svidenje!

Na pot

S tem sestavkom hočemo omogočiti abiturientom, ki nameravajo nadaljevati študije na univerzi, majhen pregled študija na univerzi, stroškov in formalnosti pri vpisovanju in pogled v akademsko življenje sploh. Vsem pa svetujemo, naj si preberejo knjigo dr. L. Sušnik, Akademski poklici, kjer je zbranega izredno veliko odličnega materiala.

Slovenska univerza v Ljubljani ima pet fakultet: filozofska, pravna, tehnična, bogoslovna in nepopolno medicinsko fakulteto.

Filozofska fakulteta.

Koga bolj pozna gimnazijski abiturient kot svojega profesorja. Saj sta ona dva precej let skupaj živela; in profesor je ocenjeval učence in vsi učenci so merili njega.

Kdo naj bo profesor, ve za sebe vsak sam najbolje. Imeti mora v sebi zavest, da bo mogel biti do učencev pravičen, da bo znal obdržati v razredu disciplino in abiturient mora iti z ljubeznijo študirat predmet, ki ga namerava nekoč predavati na gimnaziji.

Toda tudi na zunanost mora paziti profesor; kdor je že po naravi nemaren, vdan morda celo alkoholizmu, naj ne hodi študirat filozofije; kako hoče v šoli ohraniti avtoriteto — s silo in rjovenjem menda ne. Imeti mora zdrava pljuča, da lahko glasno govori in razlaga. Naj se kandidat za filozofijo zaveda, da bo v njega, v bodočega profesorja sleherni dan obrnjenih 150 ljudi — kritikov, ki

željno pazijo na vsako njegovo kretnjo in na vsako njegovo besedo.

Kakšen je položaj absolventov filozofije danes? Trdimo, da do skrajnosti slab. Pogledimo brezposelne profesorske kandidate:

naravoslovci	10
historiki	29
germanisti	28
klasiki	3
matematiki	1
pedagogi	29
romanisti	20
slavisti	24
kemiki	6
drugi	2

skupaj 152

Tak je torej položaj: 152 brezposelnih profesorjev samo z ljubljanske univerze. Kje pa sta Zagreb in Belgrad, kjer so številke diplomirancev kar podvojene oziroma še celo potrojene. Skoraj v vseh strokah so torej slabi izgledi. K vsem težavam se ze pridružila še najnovejša odredba, ki zahteva triletno neplačano volontiranje.

Edino matematiki imajo možnost še precej hitre nastavitve, enako klasiki. Naravoslovcev je v primeri z drugimi zato nekoliko manj, ker je študij zelo težak, zaposli človeka ves dan (saj delajo naravoslovci po institutih, seminarjih in laboratoriju kar po 8 do 10 ur dnevno in to redno); tudi na gimnaziji profesorjev prirodoslovja ne potrebujejo veliko. Za germaniste je položaj za spoznanje boljši, drugje je jako slabo.

Toda istočasno, ko je brezposelnost tako velika, pa so številne neplačane nadure po gimnazijah že kar običajne. In koliko profesorjev mora učiti predmete, za katere niso kvalificirani. Uspeh pa vedno pada, pada...

Študij na filozofski fakulteti je razdeljen na skupine, ki so: filozofska, pedagoška, matematična, fizična, kemijska, zgodovinska, zemljepisna, meteorološka, antropološka, zoološka, fiziološka, botanična, mineraloška in petrografska, geološka in paleontološka, slovensko-filološka, germansko-filološka, romansko-filološka, klasično-filološka, umetnostna in arheološka. Vsako skupino pa sestavljajo po trije predmeti, iz katerih je treba napraviti tudi izpite. Tako sestavljajo n. pr. matematično skupino: a) matematika, b) fizika, c) kemija.

Študij traja 8 semestrov. Prvi izpit, ki obsega vedno predmet c) v skupini, se more napraviti po 4. semestru, drugi izpit, ki obsega predmet b) v skupini, po 6. semestru in tretji izpit, ki obsega predmet a) (diplomski) v skupini, po 8. semestru. Po diplomskem izpitu lahko slušatelj pridobi še doktorat.

Pravna fakulteta.

Študij na pravni fakulteti je razdeljen na tri skupine, ki pa jih morajo vpisati vsi slušatelji in so: a) pravnozgodovinska (3 semestre), b) pravosodna (3 semestre) in c) državoslovna (2 semestra). Prvi državni izpit se lahko napravi po končanem tretjem semestru, drugi drž. izpit pa po najmanj petih končanih semestrih po prvem izpitu (po absolutoriju navadno po 8. semestru).

Tretji drž. izpit pa je dovoljeno napraviti kadarkoli med šolskim letom. Vsi trije oprav-

ljeni izpiti dajejo pravičo do naslova diplomiranega pravnika, toda po najnovejši naredbi prosvetnega ministra bo potrebna brez ozira na izpitna spričevala še posebna diploma, ki jo bo treba kolkovati s 500 din. Doktor prava postane, kdor napravi še tri stroge izpite (rigoroze).

Medicinska fakulteta.

V Ljubljani je žal še vedno nepopolna in ima samo štiri semestre. Na medicini so izpiti deljeni. Redni študij traja 12 semestrov in je vsak, kdor uspešno konča študij, že obenem tudi doktor. Načrt nove uredbe predvideva poleg tega navadnega doktorata še nov naslov »doktor medicinske znanosti«.

Tehnična fakulteta.

Razdeljena je pri nas na oddelke in obsega: gradbenega, arhitektonskega, kemičnega, elektrotehničnega, strojnega, ki pa še ni popoln, in rudarskega. Izpiti so deljeni. Poleg predavanih imajo slušatelji še vse polno praktičnega dela. Normalna študijska doba je nad 10 semestrov.

Teološka fakulteta.

Študij na teologiji se je pred kratkim podaljšal na 12 semestrov. Izpiti so urejeni podobno kot na pravni fakulteti, vendar pa večina profesorjev zahteva redne kolokvije konec semestrov, da tako kontrolira uspehe študija.

Česa v Ljubljani ni.

Žal na naši univerzi še nimamo vseh fakultet in oddelkov. Kmetijsko-gozdarsko fakulteto imajo v Zagrebu in Zemunu, veterinarsko v Zagrebu in Belgradu, farmacije v Zagrebu in Belgradu in ekonomsko-komercialno visoko šolo v Zagrebu. Tudi študij medicine morajo slovenski akademiki končati v Zagrebu ali Belgradu ali v zamejstvu.

Šolnina in takse.

a) ki jih plačujejo vsi.

Vpis na univerzo za novince je redno od 25. septembra do 5. oktobra. Razen stroškov za potrebne tiskovine (indeks, osebni izkaz itd. — okr. 30 din) morajo vplačati pri vpisu vsi:

1. vpisnino po 25 din (v kolkih na oseb-nem izkazu),			
2. šolnino po letnem neposrednem davku nad 800 din do 1000 din 100 din			
» 1000 » » 3000 » 150 »			
» 3000 » » 5000 » 200 »			
» 5000 » » 6000 » 350 »			
» 6000 » » 7000 » 400 »			
» 7000 » » 8000 » 500 »			
» 8000 » » 9000 » 600 »			
» 9000 » » 10.000 » 800 »			
» 10.000 » » 12.000 » 1000 »			
» 12.000 » » 15.000 » 1500 »			
» 15.000 » » 20.000 » 2000 »			
» 20.000 » » 25.000 » 2500 »			
» 25.000 » » 30.000 » 3000 »			
» 30.000 » » 40.000 » 3500 »			
» 40.000 » » 50.000 » 4000 »			

in nad 50.000 na vsakih nadaljnjih začetih 1000 še po 10 din šolnine.

Ostali predpisi so isti kakor za šolnino v srednji šoli.

3. Takso za bolniško blagajno 30 din.

Predložiti je treba:

1. davčno potrdilo o letnem neposrednem davku staršev (očeta in matere) in slušatelja samega;

2. potrdilo šole, kjer je kdo od bratov ali sester plačal celo šolnino.

Novinci morajo pri vpisu predložiti maturitetno spričevalo in tri fotografije (za indeks, legitimacijo in osebni izkaz). Za vpis potrebne

Tovarišice!

Ne pozabite na

I. TABOR

šlov. kat. deklet

ki bo 24. julija na Brezjah

tiskovine dobe pri vratarju univerze, informacije o vpisu pa pri starejših tovariših.

Po posameznih fakultetah pa je treba še posebej plačevati posebne takse:

na filozofski fakulteti: V nekaterih oddelkih plačujejo seminarske takse po 10 din na semester, pri naravoslovcih plačujejo 2 semestra po 200 din za vaje iz eksperimentalne kemije in različno visoke takse za fiziološke, zoološke in mineraloške vaje. Razen tega povzročajo stroške še obvezne naravoslovne in geografske ekskurzije.

Na pravni fakulteti: Ob vpisu mora vsak plačati 20 din kot prispevek za knjižnico.

Na medicinski fakulteti: Plačati je treba takso za seciranje 40 din (I. sem.), za kemijo 300 din (II. sem.), za histologijo 150 din (III. sem.) in za seciranje (III. sem.) 120 din ter za fiziološko kemijo 300 din (IV. sem.). Za oprostitev nekaterih navedenih taks se lahko vložijo prošnja.

Na tehnični fakulteti:

a) Gradbeni oddelek: posebnih taks ni, slušatelj pa mora sam nositi stroške za razne potrebščine.

b) Arhitektonski oddelek: I. sem.: taksa za geodezijo 15 din; II. sem.: taksa za geodezijo 25 din.

c) Kemični oddelek: Analitski laboratorij (20 urne vaje) 600 din; analitski laboratorij (4 urne vaje) 100 din; analitski laboratorij (plinska analiza) 75 din; analitski laboratorij (filozofski praktikum) 200 din; analitski laboratorij (vaje s puhalnico) 25 din; analitski laboratorij (tehn. analiza) 750 din; fiziko-kemični laboratorij 450 din; organski laboratorij 1000 din; organski laboratorij (sežigi) 250 din; organski laboratorij (barvarski praktikum) 150 din; organsko-tehnološki laboratorij 900 dinarjev; doktorska dela (ne glede na laboratorij) 1000 din; diplomatska dela (ne glede na laboratorij) 1000 din.

d) Elektrotehnični oddelek: V III. letniku se plačajo kavcije.

e) Rudarski oddelek: I. leto: taksa za mineralogijo 25 din; II. leto: taksa za analitsko kemijo 500 din.

STROKOVNA DRUŠTVA

Vsaka fakulteta ima svoje strokovno društvo, ki podpira strokovno delo članov z izdajanjem skript, prirejanjem ekskurzij, predavanj itd. Članstvo ni obvezno, razen pri medicincih, pa tudi juristi si prizadevajo, da bi bilo članstvo obvezno. Imenoma navedena so: Društvo slušateljev filozofske fakultete, ki se deli še na posamezne klube po študijskih skupinah; Društvo slušateljev juridične fakultete; Društvo medicincev; Društvo slušateljev teološke fakultete in Zveza strokovnih klubov tehnične fakultete, ki je tudi razdeljena na posamezne klube po študijskih skupinah.

KULTURNA DRUŠTVA

Večina akademikov se na univerzi ne udeležuje društvenega življenja. Kolikor pa se, se družijo v svetovno nazorno diferenciranih kulturnih društvih: v katoliških, v liberalno jugoslovensko nacističnih in v levičarskih ali kakor se radi nazivajo »demokratskih« društvih.

DIJAKI! Udeležite se tabora SDZ v Ponočah pri Litiji, ki bo od 31. julija do 4. avgusta t. l.

Katoliška akademska društva Zarja, Danica, Savica (za akademičarke), Cirilsko društvo, Kladio in Straža so združena v Akademski zvezi, ki je predstavnic vseh organiziranih katoliških akademikov.

Jugoslovensko nacistično usmerjenost zagovarjata Edinstvo in iz razpuščenega Jadrana vznikla Jugoslavija. Levičarji pa se družijo v Slovenskem klubu.

TISK

Katoliški akademiki izdajamo Stražo v viharju, jugoslovenski nacisti Našo misel (ki prinaša tudi srbske in hrvaške sestavke), levičarji pa 1551.

DOMOVI, MENZE, PODPORE

Akademski dom sv. Cirila, Streliška ul. 12, ima prostora za 50 akademikov. Sobe imajo po dve ali tri postelje. V domu je kapela, v kateri se opravlja vsak dan sv. maša. Na razpolago so kopalnice, poleti tudi veranda za sončenje. Stanovanje stane 100 do 140 din mesečno. Prošnje za sprejem je poslati vodstvu Cirilovega doma, Streliška ulica 12.

Akademski dom na Miklošičevi cesti 5 je sedež Akademski zveze in v njej včlanjenih društev Danice in Zarje. Tukaj je tudi sedež Slovenske dijaške zveze in uprava »Straže v viharju«. Savica ima svoje prostore v Franciškanski pasaži. V tem domu je prostora za 20 stanovalec. Stanovanja so slaba, le bolj zasilna in za tiste, ki so slabotnega zdravja, niso priporočljiva. Prošnje z ubožnim spričevalom in izkazom o rednem šolanju (spričevalo o izpitu, kolokviju, maturitetno spričevalo) naj se že v počitnicah ali takoj ob pričetku študijskega leta vložijo na »Stavbno zadrugo Akademski dom«, Miklošičeva c. 5. Za pospravljanje je treba plačati mesečno 30 din.

Oražnov dom v Wolfovi ulici in na Zeletem griču je namenjen predvsem medicincem in kar je še prostora, tudi ostalim akademikom vseh fakultet. Prošnje se vlagajo v začetku študijskega leta v razglašenem terminu. Prošnji je priložiti premoženjski izkaz, novinci zrelostno spričevalo, drugi pa kolokvijska spričevala ali spričevala o izpiti. Prošnje se naslavljajo na »Upravni odbor dr. Oražnovega dijaškega doma«, univerza, Ljubljana. Stanovanja je brezplačno. Ker uprava Oražnovega doma ne more nuditi vsem prisilcem stanovanja, plača nekaterim hrano. Zadevne prošnje je vložiti na isti naslov.

Razen tega sta še Akademski kolegij v Kolodvorski ulici, kjer sprejemajo skoraj izključno le jugoslovenske naciste, in pa Dom visokošolski za akademičarke v Gradišču.

Za zasebna stanovanja in hrano so seveda cene različne in odvisne od raznih okoliščin.

Akademska menza v Ljudskem domu, Streliška ulica 12, je najcenejša. Kosilo in večerja stane dnevno 8 din.

Jugoslovan akademsko podporno društvo (JAPD) zbira denar in materialije in podpira vse akademike brez razlike prepričanja. Sedež ima na univerzi. Prošnje se naslavljajo na odbor JAPD.

Vincencijeva konferenca za akademike je s svojimi podporami vršila in vrši važno karitativno in socialno akcijo med akademiki. V letu 1936-37 je razdelila med revne akademike nad 50.000 dinarjev. Prošnje naj se vlagajo na »Odbor Vincencijeve konference za akademike«, Ljubljana, Streliška ulica 12.

Dijaško podporno društvo (DPD) podpira katoliške akademike, člane Akademski zveze. Prošnje s premoženjskim izkazom sprejema odbor DPD, Miklošičeva 5

Zidje in Jugoslavija

Kaj je Zid?

Pripadnik manjšine narodov? Vsaka manjšina mora živeti strnjeno na nekem prostoru, prav tako tudi narod, imeti mora svojo na zemljo navezано kulturo, svoj narodni program. Zidje pa žive raztreseni po vsem svetu, niso torej navezani na zemljo, njihov »narodni program« je le medsebojna podpora in pomoč pri izžemanju drugih narodov, ki jih v svoji naivni gostoljubnosti sprejemajo.

Večina jugoslovanskega časopisja ima v svojih uredništvih mislece, ki jim je Zid, kakor dr. Kosieru »posvečeno bitje, ki je prineslo z neba večni ogenj in razsvetlilo cel svet. On je neusahljiv vir vere, iz katerega so črpali vsi narodi svoje verske resnice (»Jevr. u Jug. i Bug.« str. 1.)

Dandanes je že res, da črpa večina tzv. inteligentov — materialistov svojo vero iz židovskega vira, ki je »kult materializma« (Kosier, str. 3).

Drobci iz zgodovine Židov v Jugoslaviji.

Ko je po Metodovi smrti 885. zmagala v Veliki Moravski nemška stranka, je prodala mnogo Metodovih učencev v sužnost — Židom (Šedivy, Zgod. Jug., str. 50).

»V desetem stoletju se ponovno navajajo Židje v Dalmaciji kot trgovci s sužnji.« (Kosier, 21.)

»Ko je Murat I. zavzel Adrianopol, je našel tam zelo obubožano židovsko občino, ki je navdušeno sprejela zmagovalce... S tem so pač lepo dokazali, kako zelo so ljubili svojo »domovino«!

»Ko so Turki prvič zasedli teritorij Srbije, so postali Židje zakupniki državnih davkov in raznih monopolov...

Po Primorski so se Židje zopet naselili po mestih tudi v notranjosti, kjer je prinesla zastava s polmescem pravico in toleranco.« (21)

Zanimivo! Za kristjane se začne doba nasilja in preganjanja. Židom pa prinese Turki pravico, da kot zakupniki davkov izžemajo rajo in si pri tem napolnjujejo svoje mošnje. Slovani se začno seliti v gorovje in čez meje Turčije, Žide v srednji Evropi pa poziva solunski rabin Isak Sarfati s posebnim manifestom, naj pridejo v Turčijo, kjer jim je zagotovljena popolno svoboda trgovine in enakopravnost z vsemi državljani.

Kljub temu pa so za časa prvega srbskega upora zemunski Židje bili glavni dobavitelji božja srbskim vstašem. Ne morda iz ljubezni do Srbov, ampak iz čistega profitarstva. Ko se je upor ponesrežil, so izposlovali ti Židje pri Metternichu, da je dal zapreti vse borbe za srbsko svobodo s Karadžordžem na čelu in zaplenili vse njihovo premoženje. Ubogi begunci so izgubili poleg domovine in svobode še tudi zadnje pare, samo da nekaj umazanih Židov ne utrpi nobene izgube!

Finančnik nepismenega kneza Miloša Obrenoviča, Hajim Davičo, »je bil istočasno zakupnik srbskega kneza in turškega vezira.« (str. 31). Služiti istočasno dvema gospodom in z goljufanjem obeh si služiti težke zlatnike, kaj takega zmora res samo »izvoljeni narod«, ki je v tem že od nekaj pravi strokovnjak.

Te metode se oklepajo Židje še dandanes. Le pogledimo samo v mednarodno oboroževalno industrijo in njene agente, ki hujskajo vse narode sveta, da izdajajo za oboroževanje take vsote, pri katerih se mora zavrteti v glavi vsakemu pametnemu človeku.

Levantski Zid Basil Zaharow, da navedemo samo eno ime, je bil istočasno agent ameriške

Elektric Boat Company in angleške Vickers-Armstrong. Ali pa že pokojni lord Balfour, znani apostol miru, je bil pri vsem svojem toliko hvaljenem delu za mir vendar le glavni akcionar največje oboroževalne industrije Vickers-Armstrong.

Zidje in današnja Jugoslavija

Nekoliko podatkov o židovskem gospodarstvu je v zadnjih dveh številkih. Vsakomur je že znano, da je mednarodni velekapital v židovskih rokah. Kljub temu se pri nas v tej zvezi javno nikdar ne omenjajo Židje. In če so pravkar hoteli vojvodinski in slavovski »špekulanti zaraditi« na račun stradajočega ljudstva z nesramnim manevriranjem v prodaji pšenice 70 milijonov, se ni noben časopis drznil navesti imena teh zločincev. Zakaj? Ker bi se v veliki meri že iz imena dalo spoznati, kakšnemu narodu pripadajo take osebe in s tem bi se onečastilo ime izvoljenega naroda.

Pred leti je v naših časopisih naenkrat zamrdelo o velikopotezni trgovini z belim blagom. Zopet brez imena! Vzroki so isti. Ali lansko leto januarja so poročali listi, da je oškodovala neka tuja električna družba belgrajsko mestno občino za 150 milijonov, itd.

Vedno in povsod pa se konča vsaka taka stvar: »potem pa vse tiho je bilo« in naša javnost se veseli, da se je finančnim organom posrečilo ujeti kakkega tihotapca z nekaj kilogrami saharina, se »zgraja, zakaj je sodišče prisodilo kaki revici, ki je pritihotapila iz Italije pol kilograma kave, samo 6 mesecev zapora, ali da je dobil kakšen brezposelni, ki je skušal ukrasti kaki dami narokvico, 3 mesece zapora in ga sodnik ni dal v strašilo drugim obesiti. K temu še pridejo potem razne politične senzacije in človek se veseli, da živi v tako zanimivi dobi ter kaj hitro pozabi na razne afere kot »Batignolles«, »Našička«, »Krivaja«, Bodin« itd.

Potem zopet prinašajo nekaj časa vsi listi kakšno »strokovno poročilo« izpod peresa »znanega gospodarskega strokovnjaka« (navadno s kakšnim imenom, ki nam je znan iz starega zakona), ki navadno izzveni v znano frazo, da se mora Jugoslavija industrializirati, in da je to mogoče samo s pomočjo tujega kapitala. Nikdo pa ne pomisli pri tem, da znaša narodni dohodek v Jugoslaviji 44 milijard din (1937), da znaša vrednost tujega kapitala, investiranega v našem gospodarstvu 6,5 milijarde dinarjev; nikdo se ne bože zanimati, kakšnih sredstev se je posluževal »tuj kapital«, da je dobil popolno nadvlado nad vsem jugoslovanskim gospodarstvom. Kaj zato, če gre samo na račun provizije, ki jo imajo razni agenti tujih tvrdk, od katerih se nad 70% bavi samo z dobavami državi in samoupravnim oblastem, vsako leto čez mejo nad 300 milij. dinarjev, ali če n. pr. ima »Trepča« pri glavnici 1 milijon 125.000 funtov 402.000 funtov čistega dobička (1935-36) ali pa v polletju 1936-27 559 tisoč 800 funtov, itd. glavno je, da privabimo v Jugoslavijo tuj — židovski kapital!

Danes so na primer po računih dr. Kosiera, dohodek Židov v Jugoslaviji 9 in pol krat večji od dohodkov domačinov. Po raznih statistikah naj bi zaslužil povprečno vsak domačin lansko leto nekaj nad 6.000 dinarjev, vsak Žid pa 9 in polkrat toliko, torej 80.000 Židov je zaslužilo 4 milijarde 560 milijonov dinarjev, kar je nekoliko več kot 10% celotnega narodnega dohodka. Kako more 0,5% prebivalstva Jugoslavije vtakniti v svoj žep celih 10% vseh dohodkov, če ne s korupcijo in nesramnim izžemanjem drugih? Kako plačujejo židovski industrialci našo delavno moč, je že znano.

Poglejmo še nekoliko statistiko korupcije, ki je seveda silno nepopolna, ker se nanaša le na obsodbe zaradi podkupovanja. V letih 1931 do 1935 je bilo zaradi podkupovanja obsojenih 339 oseb, in sicer v Hrvaški in Slavoniji 96, Bosni 54, Srbiji 99, Dalmaciji 17 in v Sloveniji 23 oseb.

Ali je res gostota židovskega prebivalstva

in njihovi ogromni zaslužki brez dela popolnoma brez vsakega vpliva na korupcijo?

Korupcija in nemoralnost sta že od nekaj glavna aduta Židov. Znano je, da je najstrašnejša uničevalka narodnega zdravja sifilis, najbolj razširjena po Zagrebu, Sarajevu in vojvodinskih mestih, torej tam, kjer imajo Židje izredno velik vpliv. Odkod je prišla ta kuga nad jugoslovanske narode? Iz zapada. Kdo pa največkrat potuje na zapad? Židje! Če bi kdo sedaj logično sklepal, da so torej Židje prinesli k nam sifilis, ga bo seveda »naša« javnost, ki stoji pod vplivom framazonsko-židovskega časopisja takoj obsodila za blaznega. Z nemoralno je tesno povezano pijančevanje. Da obvladajo našo alkoholno industrijo izključno samo Židje, je dokazano v predzadnji številki. Vzemimo za primer Bosno. Celih 20 milijonov litrov žganja se popije vsako leto v Bosni. Žganjekuha je bosanskim Židom eden glavnih virov dohodkov. Gorje ti, če si drzneš misliti, di ti zločinci sistematično zastrupljajo z alkoholizmom prebivalce!

K vsemu temu je treba še dodati, da se primorski Židje še vedno oklepajo španščine in italijanščine, slovenski, hrvaški in vojvodinski pa nemščine in to po 20 letih gostoljubja in protekcije, ki jim ga je nudila Jugoslavija, ki je po pravici znana že tudi kot Judoslavija.

Pridi, pridi, sv. Duš!

Predno se je Kristus poslovil od svojih učencev, jim je pogosto govoril o sv. Duhu. Njemu hočjo izročiti apostole in svojo mlado Cerkev. Na binokostni dan, deset dni po svojem vnebohodu, jim ga je reš postal. Po njem so se apostoli popolnoma izpremenili. Z njegovim vodstvom in njegovo pomočjo so se lotili dela, ki je samo za človeške moči pač neizvršljivo.

Sredstva, s katerimi so apostoli začeli delati, so po človeških pojmihi nezadostna. Naleteli so na ovire, ki bi jih morale streti. Toda Cerkev pokaže tako živiljenjsko silo, da se kljub vsem oviram upeljava. Očividna božja moč ji pomaga. Gorčično zrno mlade Cerkev se razvija iz stoletja v stoletje v mogočno drevo. To je delo sv. Duha.

Kdor pozna zgodovino Cerkev do današnjih dni, pa jo primerja z zgodovino drugih samo človeških ustanov, strmi nad živiljenjsko silo Cerkev in nad čistostjo njenega nauka. Človeške ustanove, ki so uživale dosti več predpravil in imele mnogo več sredstev za svoj obstoj, so propadle. Cerkev pa je ostala. Njena temeljna organizacija ni potrebovala izpremembe, njen nauk se ni popravljaj in ne izpreminjal, pa je danes toliko svež in toliko trden kot prvi dan, živiljenjsko silo in čistost svojega nauka nosi Cerkev skozi zgodovino preko narodov in kultur. Vse resnično in dobro sprejme vase in vziada v stavbo svoje zgodovine. Vsako zmoto in zlo izloči, v vse stvaritve človeškega duha pronikne, na vsako obliko se upa vezati in vendar se nobeni ne pusti zvezati. Čista in nedotaknjena ostane, dostopna vsem narodom, vsem časom in vsem kulturam. Tudi to je delo sv. Duha.

In kdor more gledati v skrivnostni svet človeških duš kakor spovednik; pa vidi borbo teme s svetlobo, zmote z resnico, greha z dobroto in svetostjo in gleda skrivnostna iskanja duš, skrivnostna srečanja in najdenja, strmi nad novim čudovitim delom, ki ga vrši Duh Tolažnik, Duh resnice. Odprimo mu tudi naše duše in naša srca! Očistimo jih za pospešujočo milost božjo, da bo Duh božji preveval naše duše. Ne živimo po mesu (v grehu), ampak po duhu, da bo božja ljubezen izlita v naša srca po sv. Duhu, ki nam je bil dan. (Rimlj 5, 5.)

★

V Lincu so namestili pokrajinski arhiv nac. soc. stranke v knjižničnih prostorih škofijskega bogoslovnega semenišča.

DIJAKINJE! Udeležite se tabora SDZ v Sv. Juriju ob juž. žel., ki bo od 5.—9. avgusta t. l.

NASIM NAROČNIKOM!

Ob koncu leta se zahvaljujemo vsem cenjenim naročnikom in prijateljem, ki so nas pri našem delu podpirali. Prosimo jih, da nam ostanejo zvesti tudi prihodnje leto. Nekateri naročniki pa še niso poravnali naročnine. Prav lepo jih prosimo, naj jo kar najhitreje nakažejo in nam ne delajo nepotrebnih stroškov.

Uredništvo in uprava.

Občni zbor AZ

Zveza katoliških akademskih društev je imela 30. maja redni občni zbor.

Iz poročil posnemamo: blagajno je v tej poslovni dobi obremenjeval dolg, ki je nastal v prejšnjih poslovnih dobah zaradi obnovitve akademskega doma in zaradi nakupa nove opreme v sobah, predvsem pa v dvorani. S pomočjo prispevkov in podpor naših starešin in drugih katoliških izobražencev je bil dolg odplačan in je tov. blagajničarka vsem, ki so k odplačilu dolga prispevali, izrekla toplo zahvalo. Tajnik je poročal, da je bila glavna vsebina sej sestavljanje novih pravil, ker s starimi niso bili vsi zadovoljni. Kljub prizadevanjem žal ni prišlo v prav vsaki točki do soglasja in je imel v glavnem enoten predlog nekaj točk z dvojno formulacijo. Knjižnica je pridobila 11 novih knjig. Predsednik je poročal o delu za sestavo novih pravil. Kjer ni bilo mogoče doseči edinosti, bo moralo pač članstvo na občnem zboru odločiti, kateri predlog odobri. AZ se je kakor druga naša društva prijavila Narodnemu odboru KA kot pomožna sila. V počitnicah bo skupno z Narodnim odborom KA organizirala študijski tečaj za katoliške izobražence.

Cerkveni zastopnik je spregovoril o pomenu svetovnega evharističnega kongresa in važnosti sv. Evharistije za naše življenje. Ne kaka rasna kri, ampak sv. Rešnja Kri nas mora vse združiti in zediniti v Kristusu in v Cerkvi, da bomo v življenjski zvezi z božjim življenjem, razsvetljeni po milosti sv. Duha jasno spoznali probleme naših dni in jih junško kot Ivana Darška, ki se je Cerkev danes v bogoslužju spominja, reševali v katoliškem duhu. Pozdravil je delo AZ, ki je iskalo skupne poti in je pri predlogu za pravila v glavnem dosegla edinstvo ter pozval vse, naj nadaljujemo skupno svoje delo.

Predsednik je nato obžaloval, da mora po večkratnem štetju ugotoviti, da zaradi nedoseženega minimalnega števila članov, ki ga sedaj veljavna pravila zahtevajo za spremembo pravil, točke o spremembi pravil ne more pripustiti v razpravljanje in sprejetje in ugo-

Kdo ustvarja v Franciji javno mnenje?

Judovsko-framazonsko časopisje je v Evropi silno močno in predstavlja pravi internacionalni koncert. Najmočnejše postojanke ima v Franciji, kjer urejujejo predvsem ljudsko-frontaško časopisje v večini židje. Da je temu res tako, nam pokaže kratek pogled v uredništva francoskih levičarskih listov.

Židovsko časopisje v Franciji vodi »Le Populaire«, službeno glasilo socialistov. Izdaja ga Léon Blum, žid, bivši predsednik vlade in vodja ljudske fronte v Franciji. V uredništvu tega lista dobimo še sledeča »francoska« imena: Rosenfeld, Herman, Moch, Goldschild, Nikolić, Liebermann, Schleiser, Deutsch, Oppenheim, Hiršovič, Schwarzentruher, Hausser, Hirsch, Schermann, Marie L. Hermann, Kauter.

Nekoliko »manj« židovska je L'Humanité. Generalni tajnik je Mayer. Sotrudniki in ured-

toval, da nosijo odgovornost za to, da se pravila miso sprejela, prav oni, ki so spremembo zahtevali. Odločno moramo zavrniti neresnične vesti, ki jih nekateri razširjajo, da namreč odbor AZ ni storil svoje dolžnosti, ker ni predložil pravil občnemu zboru. Seveda pa ne povedo, da predsednik pravil ni predložil le zato, ker so prav tisti, ki so spremembo zahtevali, od občnega zbora izostali in tako povzročili, da visok minimum za spremembo pravil ni bil dosežen.

Pri volitvah je bil soglasno izvoljen naslednji odbor: predsednik Skamljič Joško, jurist; podpredsednik Vodopivec Janez, teolog; tajnik Štavošar Miha, jur.; blagajničarka Pajk Angela; knjižničar Kranner Martin.

Pri slučajnostih je poročal predsednik Akademске akcije o delu zaizpopolnitev naše univerze, nato pa je novi predsednik končal občni zbor.

Revolucija v hiši.

Anonimna skupina je širila takoj po občnem zboru letak, kjer javlja, da bo obnovila idejno jasnost križarskega duha in križarske aktivnosti. Huduje se, ker je boja teroriziranje pri volitvah novega odbora doseglo svoj višek in ker nova pravila AZ niso bila predložena.

Ne priti na občni zbor, potem pa iz zasede napadati delo drugih in govoriti o nekem umišljenem terorju, ki bi ga vendar osebno lahko razkrinkali, ni akademsko. Kdo bi bil vendar raje predložil načrt novih pravil, kot predsednik, ki se je pol leta trudil zanje!

Letak smatramo kot trenutno zbežnost nekaterih po zgrešeni taktiki abstinence.

niko so po večini člani judovsko-framazonskega društva časnikarjev »Association fraternelle des journalistes«. Tej slična po delu in odločujočih sotrudnikih je: »Association des écrivains pour la défense de la culture«, z židi kot: P. Abraham, Bloch, Benda, Blech, Guegen-Dreyfuss, Honnert, Varaf, Unik, Wurmser, Lipschitz, Zadhine, Mayse, Friedmann, Politzer, Soloman. Ti židje so obenem sotrudniki sledečih ljudsko-frontaških glasil: »Le Quotidien«, »Le Populaire«, »Paris-Soir«, »L'Ere Nouvelle«, »L'Oeuvre«, »La humère«, »L'humanité«.

To časopisje je v najožjih stikih z židovsko organizacijo »Liga za človeške pravice«, ki izdaja polmesečnik: »Cahiers de la ligue des droits de l'homme«, pod vodstvom židov Viktorja Bascha, Emila Kohna.

Vez med to ligo in pa med framasonske »poročevalske ligo«, katere vpliv je zlasti pri radiofoniji velik, tvori žid Jammy-Schmidt, ki je obenem sotrudnik »La chaîne d'union«, glasila francoske velike lože. Pri tem glasilu sodelujejo še judje I. Uhry, Levy-Alfandry, Kraemer-Rame.

Mnogo je židov-sotrudnikov pri listih: »Volonté« (ki je pripadalo prej judu Staviskemu); Cahen-Molina, Lecache (prej Lipschitz), predsednik lige na boj proti antisemitizmu, Ander Hesse in Zer.

Tudi v sindikalističnem »Le Soir« so židje Urinovski, Bloch, Weil. Jasno je, da je judovsko glasilo »L'univers Israelite« izključno judovsko. Znana sta Varonos in Kafalovič.

Zanimivo je, da imajo ti ruski judje zelo dobre zveze z ruskimi emigrantskimi organizacijami, tako n. pr. »Les dernières nouvelles« pišejo v potvarjenem antikomunističnem smislu, so pa v indirektni zvezi s kominterno po Kofaloviču, Hotarinovu, Kandarovu, ki so emigrirali najprej z Rusije in nato še z Nemčije.

Omeniti je vsekakor treba še slovitnega žida žurnalista Pertinaxa, uvodničarja in dobrega interpretatorja francoske vladne politike pod vlado ljudske fronte.

Zelo zanimiv bi bil pogled še na kratko preteklost ljudi, ki sedijo v uredništvih omenjenih časopisov. To so večinoma bivši tajniki in šefi po ministrstvih, ki so morali napraviti prostor drugim, dokler se spet ne vrnejo. Pozabiti ne smemo še na judovski kapital, ki skrbi, da to časopisje lahko izhaja v stotisočih izvodih, da lahko ustvarja »francosko« javno mnenje. Da so ta glasila v ozkih stikih tudi z drugimi evropskimi židovskimi časopisi, je razumljivo. Prav tako lahko razumemo tudi pogoste izpade tega časopisja na našo državo in režim, ki je na vladi.

Nemški katoličani niso mogli na evharistični kongres v Budimpešti. Vendar so se mu pridružili na različne načine, in berlinski škof je izdal poziv, ki v njem vabi vse vernike, naj s slavnostmi dokažejo svojo solidarnost s kongresom: »Ker nam ni mogoče pridružiti se direktno tej manifestaciji vere, zato naj vsaka župnija v škofiji dokaže s slavnostmi, da je člen v skupnosti ljubezni v Kristusu. Vsaka župnija, kakor tudi župnije velikih mest in trgov, pa tudi raztresene župnije bodo pokazale svojo gorečnost, zato da bi tudi med njihovimi verniki sijala luč vere svetovnega evharističnega kongresa.«

V Ameriki je napravil Kenrich Seminary poskus, kako bi se obneslo poučevanje verouka po dopisovanju. V 48 urah dobi vsak, ki iz kakršnega koli razloga ne more v cerkev, v tej dopisni šoli potreben pouk o veri. Dopisovanje vodijo bogoslovci pod nadzorstvom o. Fallona. Število dopisnikov je naraslo v prvem letu od 80 na 543.

Pax Romana

Kakor navadno, so se tudi letos o božičnih počitnicah zbrali člani izvršilnega odbora Pax Romane. Zborovanje je bilo v Friburgu dne 5. in 6. januarja 1938 in je imelo za glavni namen podati potek kongresa Pax Romane v Parizu in začrtati smernice letošnjemu kongresu.

Prav tako se je zbrala medzvezna skupščina s člani izvršilnega odbora (po en delegat iz vsake zveze) v dneh 30. aprila in 1. maja v Vaduzu, v kneževini Lichtenstein. V Vaduzu je bila na dnevnem redu določitev programa za kongres v Jugoslaviji. Nadalje so razpravljali o akciji za pomoč katoliškim akademikom v Španiji, o delovanju devetih stranskih tajništov, o razmerju Pax Romane do mednarodnih gibanj, o kongresu v l. 1939., o novih zvezah itd.

Nazadnje pa je »medzvezna skupščina« izdala resolucijo, katere vsebina je tale:

Medzvezna skupščina Pax Romane hoče izriniti svoje zborovanje 30. aprila in 1. maja v Vaduzu, da zopet poudari svoje zaupanje v medsebojno delo in razumevanje med katoliškimi študenti, kar je temelj Pax Romane in ki je danes bolj potrebno kot kdaj prej.

Skupščina ne bo dopustila nikakih malodušnosti, ki jih okoliščine skušajo na videz opravičiti, kar pa ni združljivo niti z že dobljenimi rezultati Pax Romane v katoliških vrstah niti z nadami, ki jih daje svojim članom njih vera in njih čut do krščanskega bratstva.

Nadalje opozarja vse člane Pax Romane na odgovornost posameznika bodisi do naroda, ki ima po božji Previdnosti določeno vlogo in čigar kultura tvori element človeškega bogastva bodisi do resničnega mednarodnega reda, ki temelji na načelu pravičnosti in ljubezni do bližnjega.

Vse zveze, zastopane na tej medzvezni skupščini so prepričane, da je njih prvenstvena dolžnost zagotoviti svojim članom popolno oblikovanje, ki naj bi jih usposobilo, da izvrše nalogo, ki pripada katoliškim akademikom v teh razrvanih časih: da razširi in objasni nauke Cerkve o načelih, ki morajo voditi narode v njih lastnem življenju in v njih medsebojnih odnosih, nauke, ki so zagotovile trajnega družbenega in mednarodnega miru.

Knjige

V OCENO SMO PREJELI:

»Bodi luč!« 3. zvezek Delavske knjižnice v založbi ZZZ, javna izpoved bivšega brezbožnika Kauerja Alfonza iz Inomosta, na željo pisatelja prevedel Janez Kalan, ki je dodal še svoj Dodatek. Stane 3 din, naroča se pri tajništvu ZZZ v Ljubljani, Čopova ulica 1 (Delavska zbornica).

Nekdanji socialistični borec, brezbožniški pisatelj in pesnik nam v tej izpovedi priprosto slika svoje duševno stanje in odkrito prizna, da se je moral, kakor je to navada pri vseh brezbožnikih, za svoje brezverstvo bolj boriti kakor se marsikateri katoličan bori za svojo vero. Po dolgih in mučnih bojih in iskanju ter polemičnem pisanju z nekim opatom je našel luč v katoliški Cerkvi in postal z družino praktičen katoličan. Konča s pozivom: »Dobri, misleči, razumni delavci, pokažite, da ste res dobri in da znate misliti! Vrnite se v množicah v katoliško Cerkev. — Potem boste vi, mali in ubogi, prinesli blagoslov sebi in celemu delavskemu stanu, pa tudi vsemu bodu, čemu človeštvu.« Knjižico priporočamo!

Ljudska posojilnica

r. z. z neom. z.

obrestuje hranilne vloge najugodneje

v Ljubljani Miklošičeva cesta 6 (v lastni palači)

Nove in stare vloge, ki so v celoti vsak čas razpoložljive, obrestuje po 4%, proti odpovedi do 5%.

Gostilna „Zadružna klet“, Kongresni trg 2 ima dobro, zdravo in ceneno hrano in pijačo. Postne dneve postno jed